

KESKKONNATASUDE SEADUSE JA MAAPÕUESEADUSE MUUTMISE SEADUS

§ 1. Keskkonnatasude seaduse muutmine

Keskkonnatasude seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 1 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Käesolev seadus sätestab saastetasu ja loodusvara kasutusõiguse tasumäärade kehtestamise alused, saastetasumäärad, keskkonnatasude arvutamise, deklareerimise, määramise ja tasumise korra, keskkonnakasutusest laekuva raha jaotamise ja kasutamise alused ning riigieelarvest käesoleva seaduse § 56 lõikes 1 sätestatud sihtasutusele kantava raha kasutamise sihtotstarbe.“;

2) paragrahvi 2 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Keskkonnatasude kehtestamisel ja rakendamisel lähtutakse riiklikest ja rahvusvahelistest keskkonnakaitse eesmärkidest, riigi majanduslikust ja sotsiaalsest olukorrast ning keskkonnaseadustiku üldosa seaduse § 12 lõikes 2 viidatud põhimõtetest.

(2) Mitmeks aastaks ette kehtestatud tasumäärasid võib muuta, võttes arvesse seaduses sätestatud piirmäärasid, kui need on kehtestatud, juhul kui muutuvad tasumäärade kehtestamise lähtealused või eesmärk, majanduslikud või sotsiaalsed tingimused või keskkonnakasutusega keskkonnale, sealhulgas inimese tervisele, heaolule, varale või kultuuripärandile tekitatava mõju rahaline väärtus erineb oluliselt kehtestatud keskkonna kasutusõiguse hinnast.“;

3) paragrahvi 3 lõike 2 punktid 1 ja 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) riigimetsa kasutamine;

2) maavaravaru kaevandamine, kasutamine või kasutuskõlbmatuks muutmine;“;

4) paragrahvi 3 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Loodusvara kasutusõiguse tasu makstakse käesoleva seaduse alusel kehtestatud tasumäärade järgi. Tasumäärade kehtestamisel arvestatakse loodusvarade seisundit, kasutuskohta, kvaliteeti, defitsiitsust, kasutusviisist tulenevat võimalikku keskkonnahäiringut, kasutusviisi tõhusust, säästlikkust ning muude loodusvarade kaitse vajadust.“;

5) paragrahvi 3 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(6) Saastetasu makstakse käesoleva seadusega kehtestatud saastetasumäärade järgi. Tasumäärade kehtestamisel arvestatakse heitekoha saastetundlikkust, saasteaine ohtlikkust, saasteainega seotud riiklikke kohustusi, parima võimaliku tehnika kasutamist ja vajadust suunata saastajat saasteaine heite vältimisele või vähendamisele.“;

6) paragrahvi 4 lõiked 1–3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Keskkonnatasude rakendamise eesmärk on suunata vältima või vähendama loodusvarade kasutamisega, saasteainete keskkonda heitmisega ja jäätmete kõrvaldamisega seotud võimalikku keskkonnahäiringut. Keskkonnatasusid rakendatakse valdkondlike keskkonnaprobleemide lahendamiseks, millele lisaks peab keskkonnakasutaja kompenseerima enda tegevusega seotud võimaliku keskkonnahäiringu.

(2) Keskkonnatasudest saadav raha jaotatakse käesoleva seadusega sätestatud ulatuses riigieelarve ja kohaliku omavalitsuse üksuste eelarvete vahel.

(3) Keskkonnatasudest käesoleva seaduse § 56 lõikes 1 sätestatud sihtasutusele laekuvat raha kasutatakse sihtotstarbeliselt vastavalt keskkonnaseadustiku üldosa seaduse § 12 lõikes 2 sätestatud eesmärgile.“;

7) paragrahvi 5 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Keskkonnatasu maksab isik, kes:

1) on saanud keskkonnaloaga või seadusega sätestatud muul alusel õiguse eemaldada looduslikust seisundist loodusvara, heita keskkonda saasteaineid või kõrvaldada jäätmeid;

2) on kasutanud loodusvara, heitnud keskkonda saasteaineid või kõrvaldanud jäätmeid vastavat õigust omamata, kui vastav õigus oli loodusvara kasutamiseks, saasteainete keskkonda heitmiseks või jäätmete kõrvaldamiseks nõutav.

(2) Keskkonnaluba käesoleva seaduse tähenduses on:

1) metsateatis;

2) maavara kaevandamise luba;

3) keskkonnakompleksluba;

4) vee erikasutusluba;

5) kalalaeva kalapüügiluba, kaluri kalapüügiluba, eripüügiluba, harrastuskalapüügiõiguse eest tasumist tõendav dokument ja kalastuskaart;

6) jahipidamisõiguse tasu maksmist tõendav dokument või elektrooniline kinnitus selle kohta;

7) välisõhu saasteluba ja erisaasteluba;

8) süsinikdioksiidi lubatud heitkogustega kauplemise luba;

9) jäätmeluba jäätmete kõrvaldamiseks või põletamiseks.

(3) Keskkonnatasu makstakse, sõltumata käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tingimuste täitmisest, ka juhul, kui:

1) saasteaineid või jäätmeid satub keskkonda kemikaalide või jäätmete transpordi või hoiustamise käigus;

2) naftat, naftasaadusi, mineraalõli, tahket kütust või muud orgaanilise aine termilise töötlemise vedelsaadust satub merevette.

(4) Juhul kui reostust pärast selle teket likvideeriti, makstakse käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud juhul keskkonnatasu saasteainete või jäätmete koguse eest, mis jäi pärast reostuse kõrvaldamist keskkonda.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud juhul maksab keskkonnatasu isik, kes on saasteainete või jäätmete otsene valdaja nende keskkonda viimise hetkel. Kui saasteaineid heidetakse keskkonda või jäätmeid kõrvaldatakse kütuseterminalist, mootorsõidukilt, ujuvvahendilt, lennukilt või rongilt selleks mitteettenähtud kohas, sõltumata saasteainete keskkonda heitmise või jäätmete kõrvaldamise põhjusest, maksab saastetasu kütuseterminali omanik või mootorsõiduki, ujuvvahendi, lennuki või rongi otsene valdaja.

(6) Keskkonnatasu maksmise kohustus ei laiene isikule, kelle keskkonnakasutuse ulatus või viis ei nõua keskkonnaloa olemasolu, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud juhul.

(7) Kui isik kasutab loodusvara, heidab keskkonda saasteaineid või kõrvaldab jäätmeid loa omamise nõuet eirates või vastavat õigust omamata, kui vastav õigus oli loodusvara kasutamiseks, saasteainete keskkonda heitmiseks või jäätmete kõrvaldamiseks nõutav, sealhulgas kui ületatakse

loas sätestatud piirangut keskkonnakasutusele või ei olnud tegevus loa alusel selles kohas lubatud, ning käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud juhul, maksab ta keskkonnatasu kõrgendatud määra järgi.

(8) Keskkonnatasu maksjaks on ka riigi-, valla- või linnaasutus ning asjakohasel juhul ka riik, vald või linn.“;

8) seadust täiendatakse paragrahvi 5¹ järgmises sõnastuses:

„5¹. Keskkonnatasu maksmisest vabastamine

(1) Keskkonnatasu ei võeta, kui loodusvara kasutamine, saasteainete heitmine keskkonda või jäätmete kõrvaldamine ilma loata või lubatust suuremas mahus või kontsentratsioonis toimub:

- 1) inimohvreid põhjustada võiva õnnetuse ärahoidmiseks;
- 2) vääramatu jõu tagajärjel.

(2) Keskkonnatasu maksmisest vabastamise aluseks olevate asjaolude esinemise tõendamise kohustus on keskkonnatasu maksjal.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud juhtudel teeb keskkonnatasu maksmisest vabastamise otsuse valdkonna eest vastutav minister keskkonnatasu maksja põhjendatud taotluse alusel, kui käesolevas seaduses ei ole teisiti sätestatud.“;

9) paragrahvi 7 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) riigimetsa kasutusõiguse tasu;“;

10) paragrahv 8 tunnistatakse kehtetuks;

11) seadust täiendatakse paragrahvi 8¹ järgmises sõnastuses:

„ § 8¹. Riigimetsa kasutusõiguse tasu

Riigimetsa kasutusõiguse tasu on metsaseaduse § 48 lõike 5 alusel riigieelarvesse kantav Riigimetsa Majandamise Keskuse puhaskasumi osa.“;

12) paragrahvi 9 täiendatakse lõigete 1¹–1³ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Riigile kuuluva liiva või kruusa kaevandamisõiguse tasu, välja arvatud kui liiva kaevandatakse meres asuvast maardlast, makstakse kaheosalisena, maavaravaru kaevandamisõiguse omamise eest ja maavaravaru kaevandamise, kasutamise või kasutuskõlbmatuks muutmise eest.

(1²) Liiva või kruusa kaevandamisõiguse omamise eest makstakse tasu 10 protsendi suuruse osana maavara kaevandamise loa alusel arvatud keskmisest maavaravaru kogusest, mis tuleks aastas väljata, et maavaravaru ammendataks loa kehtivusaja lõpuks, arvestamata loa kehtivuse algusele järgnevat aastat. Liiva või kruusa kaevandamisõiguse omamise eest makstakse tasu sõltumata kaevandamistegevuse toimumisest igal aastal, alates kaevandamisloa kehtivuse algusele järgnevast aastast. Kaevandamisõiguse omamise eest tuleb maksta, kuni on tehtud rikutud maa korrastatuks tunnistamise otsus vastavalt maapõueseaduse §-le 50.

(1³) Liiva ja kruusa kaevandamisõiguse omamise tasu arvutamise meetodika kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.“;

13) paragrahvi 9 lõiked 8–10 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(8) Maavara kaevandamisõiguse tasumäära kehtestamisel lähtutakse maavaravaru kvaliteedist, defitsiitsusest, kaasneva maavaravaru kaitsevajadusest, kaevandamiskoha ökoloogilisest väärtusest,

kaevandamisviisist tulenevast võimalikust keskkonnahäiringust, kaevandamistingimustest, maavaravaru kasutusala ning kasutamise säästlikkusest ja tõhususest.

(9) Ehitise püstitamise, maaparandustööde või põllumajandustööde käigus tekkiva kaevise võõrandamise või väljaspool kinnisasja kasutamise korral ning pealmaakaevandamisel eemaldatava maavara katendi võõrandamise või väljaspool mäeeraldist kasutamise korral tuleb tasuda kaevise või katendiga võrdväärseks määratud maavara kaevandamisõiguse tasu.

(10) Maavaraliigi, millega võrdväärseks kaemis tunnistatakse, määrab olemasoleva teabe põhjal Keskkonnaamet.“;

14) paragrahvi 10 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Vee erikasutusõiguse tasumäära kehtestamisel lähtutakse veekogumi seisundist, põhjaveekihist võetava vee defitsiitsusest ja vee kasutusviisist.“;

15) paragrahvi 11 lõike 2 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

“1) kutselisele kalapüügile Vabariigi Valitsus määrusega, lähtudes püügipiirkonna eripärast, püügivahendi liigist ja selle püügivõimsusest või rahvusvahelise lepingu alusel jaotatavatest püügivõimalustest;”;

16) paragrahvi 11 lõike 4 punktid 1–4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) kutselise kalapüügi korral kuni neli protsenti tasu kehtestamise aastale eelnenud aastal püügivahendiga või püügipäeval püügipiirkonnas keskmiselt väljapüütud kalakoguse või püütud isendite harilikust väärtusest, kuid mitte vähem kui 1 euro, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõigetes 5 ja 6 sätestatud juhtudel või kui püügiõiguse tasu on kehtestatud rahvusvahelise lepinguga või püügiõiguse tasu silmutorbiku kohta, mis ei või olla vähem kui 0,60 eurot. Püügiõiguse tasu ühe isendi kohta võib olla väiksem kui 1 euro;

2) aastas ühe püügipäeva eest 100 kuni 320 eurot, väljapüütava kala ühe tonni eest 1,25 kuni 100 eurot, püügivahendi eest 1 kuni 450 eurot, välja arvatud silmutorbiku eest, mille püügiõiguse tasu võib olla 0,60 kuni 1,55 eurot, ja isendi eest 0,30 kuni 1 euro. Püügiõiguse tasu püügivahendi eest, millega püütakse angerjat, on kuni 639 eurot aastas. Püügiõiguse tasu Peipsi järvel kasutatava põhjanooda eest on 1278 kuni 3400 eurot aastas;“;

3) eripüügi korral loale kantud isendi või kilogrammi kohta 0,06 kuni 6,35 eurot;

4) harrastuskalapüügi korral 0,03 kuni 12,75 eurot ööpäevas. Harrastuskalapüügi korral vähinata või vähimõrraga 1 kuni 12,75 eurot ühe püügivahendi kohta ööpäevas.“;

17) paragrahv 13, paragrahvi 14 lõige 2 ja paragrahv 15 tunnistatakse kehtetuks;

18) paragrahvi 16 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 16. Saastetasu rakendamine saasteainete heitmisel välisõhku

Saastetasu rakendatakse, kui välisõhku heidetakse paiksest saasteallikast:

- 1) vääveldioksiidi (SO₂) või muid anorgaanilisi väävliühendeid;
- 2) vesiniksulfiidi (H₂S);
- 3) lämmastikoksiide (NO_x) või muid anorgaanilisi lämmastikuühendeid;
- 4) ammoniaaki (NH₃);
- 5) summaarseid tahkeid osakesi, sealhulgas käesoleva paragrahvi punktides 6–8 nimetatud osakesi;
- 6) tahkeid osakesi, mille aerodünaamiline läbimõõt on 10 mikromeetrit või sellest suurem;
- 7) peeneid osakesi (PM₁₀);
- 8) eriti peeneid osakesi (PM_{2,5});
- 9) lenduvaid orgaanilisi ühendeid, välja arvatud metaani (CH₄);
- 10) 1. kategooria kantserogeenseid, mutageenseid või reproduktiivtoksilisi aineid või ühendeid

vastavalt Euroopa parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (EÜT L 353/1, 31.12.2008, lk 1-1355);

12) pliidi või selle ühendeid;

13) niklit või selle ühendeid;

14) arseeni või selle ühendeid;

15) kaadmiumi või selle ühendeid;

16) punktides 12–15 nimetatata raskmetalle või nende ühendeid;

17) süsinik(mono)oksiidi (CO);

18) süsinikdioksiidi (CO₂).“;

19) paragrahvi 17 punkt 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„9) muid käesolevas lõikes nimetatata veekeskkonnale ohtlikke aineid veeseaduse tähenduses;“;

20) paragrahvi 17 täiendatakse punktidega 10 ja 11 järgmises sõnastuses:

„10) muid käesolevas lõikes nimetatata prioriteetseid ohtlikke aineid veeseaduse tähenduses;

11) muid käesolevas lõikes nimetatata prioriteetseid aineid veeseaduse tähenduses.“;

21) paragrahvi 18 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Saastetasu rakendatakse jäätmete kõrvaldamisel, välja arvatud:“;

22) paragrahvi 18 täiendatakse lõikega 3 järgmises sõnastuses:

„(3) Kui jäätmekäitleja ei suuda jäätmete keskkonda viimisel nende taaskasutust tõendada, tuleb selle eest tasuda saastetasu vastavalt käesolevas seaduses jäätmete kõrvaldamise saastetasu reguleerivatele sätetele.“;

23) paragrahvi 19 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Saastetasumäärad saasteainetoni kohta saasteainete heitmisel välisõhku on järgmised:

1) vääveldioksiid (SO₂) ja muud anorgaanilised väävliühendid, välja arvatud vesiniksulfiid (H₂S) – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 150 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 172,50 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 198,37 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 228,13 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 256,64 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 282,31 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 310,54 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 341,59 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 375,75 eurot, alates 2025. aasta jaanuarist – 413,33 eurot;

2) süsinikoksiid (CO) – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 8,86 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 10,18 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 11,71 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 13,47 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 15,49 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 17,04 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 18,74 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 20,61 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 22,68 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 24,94 eurot;

3) summaarsed tahked osakesed, välja arvatud raskmetallid või nende ühendid – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 168,08 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 193,30 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 222,29 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 685,0 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 787,8 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 866,5 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 953,2 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 1048,5 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 1153,3 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 1268,7 eurot;

4) lämmastikoksiidid (NO_x) ümberarvestatuna lämmastikdioksiidiks ja muud anorgaanilised lämmastikuühendid, välja arvatud ammoniaak (NH₃) – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 150 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 172,50 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 198,37 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 228,13 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 256,64 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 282,31 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 310,54 eurot, alates 2023. aasta

1. jaanuarist – 341,59 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 375,75 eurot, alates 2025. aasta jaanuarist – 413,33 eurot;
- 5) lenduvad orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan (CH₄) ja käesoleva lõike punktis 9 nimetatud ained või ühendid – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 140,67 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 161,77 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 186,03 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 232,54 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 293,00 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 322,30 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 354,53 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 389,99 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 428,99 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 471,88 eurot;
- 6) raskmetallid ja nende ühendid, välja arvatud käesoleva lõike punktides 13-16 nimetatud raskmetallid või ühendid – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 1470 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 1690 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 1944 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 2235 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 2571 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 2828 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 3110 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 3421 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 3763 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 4140 eurot;
- 7) vesiniksulfiid (H₂S) – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 181,83 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 227,28 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 284,10 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 383,54 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 517,78 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 569,55 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 626,51 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 689,16 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 758,07 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 833,88 eurot;
- 8) ammoniaak (NH₃) – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 150 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 172,50 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 198,37 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 228,13 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 256,64 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 282,31 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 310,54 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 341,59 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 375,75 eurot, alates 2025. aasta jaanuarist – 413,33 eurot;
- 9) 1. kategooria kantserogeensed, mutageensed või reproduktiivtoksilised ained või ühendid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1272/2008 – alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 800 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 1000 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 1100 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 1210 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 1331 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 1464 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 1611 eurot;
- 10) tahked osakesed, mille aerodünaamiline läbimõõt on 10 mikromeetrit või sellest suurem, välja arvatud raskmetallid või nende ühendid ja käesoleva lõike punktis 3 nimetatud summaarsed tahked osakesed – alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 255,63 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 293,98 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 323,38 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 355,72 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 391,29 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 430,42 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 473,46 eurot;
- 11) peened osakesed aerodünaamilise läbimõõduga alla 10 mikromeetri (PM₁₀), välja arvatud raskmetallid või nende ühendid ja käesoleva lõike punktis 12 nimetatud osakesed – alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 685,0 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 787,8 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 866,5 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 953,2 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 1048,5 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 1153,3 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 1268,7 eurot;
- 12) eriti peened osakesed aerodünaamilise läbimõõduga alla 2,5 mikromeetri (PM_{2,5}), välja arvatud raskmetallid või nende ühendid – alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 800 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 1000 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 1100 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 1210 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 1331 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 1464 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 1611 eurot;
- 13) plii või selle ühendid - alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 1554 eurot, alates 2017. aasta

1. jaanuarist – 1840 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 2208 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 2650 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 3180 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 3498 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 3848 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 4233 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 4656 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 5122 eurot;

14) nikkel või selle ühendid - alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 1554 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 1840 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 2208 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 2650 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 3180 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 3498 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 3848 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 4233 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 4656 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 5122 eurot;

15) arseen või selle ühendid – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 1598 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 1997 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 2496 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 3120 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 3900 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 4290 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 4719 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 5191 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 5710 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 6281 eurot;

16) kaadmium või selle ühendid – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 1598 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 1997 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 2496 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 3120 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 3900 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 4290 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 4719 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 5191 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 5710 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 6281 eurot.“;

24) paragrahvi 19 lõike 2 punkt 4 tunnistatakse kehtetuks;

25) paragrahvi 19 lõiked 3 ja 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Süsinikdioksiidi (CO₂) saastetasumäär tonni kohta on – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 2,4 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 2,9 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 3,5 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 4,1 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 5,0 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 5,5 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 6,0 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 6,6 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 7,3 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 8,0 eurot.

(4) Süsinikdioksiidi (CO₂) välisõhku heitmise eest maksab saastetasu soojatootja vastavalt soojatootmisel välisõhku heidetud CO₂ kogusele. Tasu ei nõuta selle CO₂ koguse eest, millega osaletakse Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemis või mis on kasutatud oma tarbeks.“;

26) paragrahvi 20 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Saastetasumäärad saasteaine ühe tonni heitmisel veekogusse, põhjavette või pinnasesse on järgmised:

1) orgaanilised ained, ümberarvestatuna nende lagundamise biokeemiliseks hapnikutarbeks seitsme ööpäeva jooksul (BHT₇) – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 1449 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 1464 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 1478 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 1493 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 1508 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 1553 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 1600 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 1648 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 1697 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 1748 eurot;

2) fosforiühendid ümberarvestatuna üldfosforiks (P_{üld}) – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 12 615 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 13 245 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 13 908 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 14 603 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 15 333 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 15 793 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist –

16 267 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 16 755 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 17 258 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 17 775 eurot;

3) lämmastikuühendid ümberarvestatuna üldlämmastikuks ($N_{\text{üld}}$) – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 2967 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 3116 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 3271 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 3435 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 3607 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 3751 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 3826 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 3941 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 4059 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 4181 eurot;

4) heljum – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 558 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 564 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 570 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 575 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 581 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 599 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 616 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 635 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 654 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 674 eurot;

5) sulfaadid, ümberarvestatuna sulfaatiooniks (SO_4^{2-}) – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 7,30 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 7,52 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 7,75 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 7,98 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 8,22 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 8,47 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 8,72 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 8,98 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 9,25 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 9,53 eurot;

6) ühealuselised fenoolid – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 25 542 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 26 819 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 28 160 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 29 568 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 31 047 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 32 599 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 34 229 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 35 941 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 37 738 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 39 624 eurot;

7) käesoleva lõike punktides 1–6 ja 8 ning 9 nimetamata ohtlikud ained veeseaduse tähenduses – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 22 109 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 23 214 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 24 375 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 25 594 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 26 873 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 27 680 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 28 510 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 29 365 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 30 246 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 31 154 eurot;

8) käesoleva lõike punktides 1–7 ja 9 nimetamata prioriteetsed ohtlikud ained veeseaduse tähenduses – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 23 162 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 25 478 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 28 026 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 30 828 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 33 911 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 37 302 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 41 032 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 45 135 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 49 649 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 54 614 eurot;

9) käesoleva lõike punktides 1–8 nimetamata prioriteetsed ained veeseaduse tähenduses – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 4811 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 5052 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 5304 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 5569 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 5848 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 6140 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 6447 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 6770 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 7108 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 7464 eurot.“;

27) paragrahvi 20 lõiget 2 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:

„4) 1,5 korda, kui saasteaineid heidetakse veekogumisse, mille seisund ei ole hea ja selle põhjuseks on toitained.“;

28) paragrahvi 20 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Kui kõik saastetasu maksja väljalaskme heitvett iseloomustavad näitajad on vee erikasutusloaga määratud heitvee reostusnäitajate piirväärtustest väiksemad või nendega võrdsed, vee erikasutaja on täitnud keskkonnalooga seatud heitvee seirekohustuse ning esitanud vee

erikasutusloa andjale veeseaduse § 21 punktis 6 nimetatud aruande tähtpäevaks ja nõutud andmete ulatuses, vähendatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 kehtestatud saastetasumäärasid selle väljalaskme osas kaks korda. Vähendamist ei kohaldata ajutise vee erikasutusloa korral.“;

29) paragrahvi 21 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Saastetasumäärad jäätmetonni kohta jäätmete kõrvaldamisel on järgmised:

1) tavajäätmete prügilasse prügila valdaja jäätmeloa või keskkonnakompleksloa alusel ladestada lubatud tava- ja ohtlikud jäätmed, välja arvatud käesoleva lõike punktides 5–9 nimetatud jäätmed – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 31,33 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 32,90 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 34,54 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 36,27 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 38,08 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 39,99 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 41,99 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 44,09 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 46,29 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 48,61 eurot;

2) olmejäätmed – tavajäätmetele kehtestatud saastetasumäärad;

3) püsijäätmete prügilasse ladestatavad jäätmed – tavajäätmetele kehtestatud saastetasumäärad;

4) asbesti sisaldavad ehitusmaterjalide jäätmed ning ehitus- ja lammutuspraht – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 0,63 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 0,65 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 0,67 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 0,69 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 0,71 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 0,73 eurot;

5) välispuistangutesse ladestatav põlevkivi aheraine, sealhulgas rikastusjäätmed – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 1,32 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 1,34 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 1,35 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 1,36 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 1,38 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 1,42 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 1,46 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 1,52 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 1,60 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 1,67 eurot;

6) puidukaitseained, anorgaanilisi pestitsiide, asbesti, arseeni ja pliid sisaldavad jäätmed, välja arvatud käesoleva lõike punktis 4 nimetatud jäätmed, kivisöe- ja põlevkivitõrv ning nende saadused, samuti neid sisaldavad bituumenitaolised segud ja põlevkivi töötlemise pigijäätmed – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 64,44 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 66,37 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 68,36 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 70,41 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 72,52 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 74,70 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 76,94 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 79,25 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 81,63 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 84,08 eurot;

7) elavhõbedat, kaadmiumi, tsüaniide, polüklooritud bifeniüüle ja terfenüüle (PCB-d, PCT-d) ning orgaanilisi pestitsiide sisaldavad jäätmed – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 644,33 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 663,66 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 683,57 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 704,07 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 725,20 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 746,95 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 769,36 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 792,44 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 816,21 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 840,70 eurot;

8) põlevkivi lend- ja koldetuhk ning tsemendi klinkritolm – alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 3,01 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 3,04 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 3,07 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 3,10 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 3,13 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 3,23 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 3,32 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 3,46 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 3,63 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 3,81 eurot;

9) põlevkivi poolkoks - alates 2016. aasta 1. jaanuarist – 3,01 eurot, alates 2017. aasta 1. jaanuarist – 3,04 eurot, alates 2018. aasta 1. jaanuarist – 3,07 eurot, alates 2019. aasta 1. jaanuarist – 3,10 eurot, alates 2020. aasta 1. jaanuarist – 3,13 eurot, alates 2021. aasta 1. jaanuarist – 3,23 eurot, alates 2022. aasta 1. jaanuarist – 3,32 eurot, alates 2023. aasta 1. jaanuarist – 3,46 eurot, alates 2024. aasta 1. jaanuarist – 3,63 eurot, alates 2025. aasta 1. jaanuarist – 3,81 eurot;

10) naftat, naftasaadusi, mineraalõli ning tahke kütuse või muu orgaanilise aine termilise töötlemise

vedelprodukte, orgaanilisi lahusteid, raskmetalle (välja arvatud käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 6 ja 7 nimetatud), orgaanilisi halogeenuhendeid, värvaineid ja pigmente sisaldavad jäätmed, värvi- ja lakijäätmed, nakkusohtlikud haigla- või tervishoiujäätmed ning ravimijäätmed – tavajäätmetele kehtestatud saastetasumäärad.“;

30) paragrahvi 22 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) saasteaineid heidetakse välisõhku lubatust suuremas koguses või kontsentratsioonis;“;

31)) paragrahvi 22 punkt 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„5) saasteaineid või jäätmeid viiakse keskkonda kemikaalide või jäätmete transportimise või hoiustamise käigus;“;

32) paragrahvi 22 täiendatakse punktiga 6¹ järgmises sõnastuses:

„6¹) loodusvara kasutatakse, saasteaineid heidetakse või jäätmeid viiakse keskkonda kohas, kus see ei ole loa alusel lubatud;“;

33) paragrahvi 23 pealkirja ja lõiget 1 täiendatakse pärast sõna „koguses“ sõnadega „või kontsentratsioonis“;

34) paragrahvi 30 lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) loata kaevandatud maavaravaru koguse või vastavat õigust omamata kivimi, setendi, vedeliku või gaasi lasundi, mille andmeid ei ole keskkonnaregistrisse kantud, või selle osa looduslikust seisundist eemaldamise eest;“;

35) paragrahvi 30 lõiget 1 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:

„4) loas mäeeraldise piires kaevandatavaks varuks määramata maavaravaru kaevandatud koguse eest.“;

36) seaduse 4. peatükki täiendatakse paragrahviga 30¹ järgmises sõnastuses:

„§ 30¹. Saastetasumäära suurendavate koefitsientide kohaldamine keskkonnatasu arvutamisel kõrgendatud määra järgi

Kui keskkonnatasu arvutatakse kõrgendatud määra järgi, kohaldatakse samaaegselt käesoleva seaduse § 19 lõikes 2 ja § 20 lõikes 2 sätestatud saastetasumäära suurendavat koefitsienti.“;

37) paragrahvi 31 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

„(5) Liiva ja kruusa kaevandamisõiguse omamise eest arvutatakse kaevandamisõiguse tasu kalendriaasta kohta kord aastas.“;

38) paragrahvi 32¹ lõike 4 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

"Parandamist alustatakse mõõdistamise toimumise aruandekvartali keskkonnatasu deklaratsioonist.";

39) seadust täiendatakse §-ga 32² järgmises sõnastuses:

„§ 32². Liiva ja kruusa kaevandamisõiguse omamise tasu arvutamine ja kaevandamisõiguse tasu tasaarveldamine

(1) Liiva või kruusa kaevandamisõiguse omamise eest makstakse tasu käesoleva seaduse § 9 lõike 1³ alusel kehtestatud metodika alusel arvutatud määras.

(2) Kalendriaastal toimuva liiva või kruusa kaevandamise, kasutamise või kasutuskõlbmatuks muutmise eest tasutav kaevandamisõiguse tasu tasaarveldatakse jooksvalt selle kalendriaasta eest

tasutud maavaravaru kaevandamisõiguse omamise tasuga.

(3) Kui sellel kalendriaastal kaevandamistegevust ei toimu või sellel kalendriaastal toimunud liiva või kruusa kaevandamise, kasutamise või kasutuskõlbmatuks muutmise eest arvutatav kaevandamisõiguse tasu on väiksem kui kalendriaasta eest tasutud liiva või kruusa kaevandamisõiguse omamise tasu, ei tasaarveldata ega maksta maavaravaru kaevandamisõiguse omamise tasu ülejäänud osa tagasi.

(4) Liiva ja kruusa kaevandamisõiguse omamise tasu tasaarveldamise meetodika kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.“;

40) paragrahvi 33⁴ täiendatakse lõigetega 1¹ ja 1² järgmises sõnastuses:

„(1¹) Isik, kes kasutab loodusvara, heidab keskkonda saasteaineid või kõrvaldab jäätmeid ilma loata või heidab keskkonda saasteaineid või kõrvaldab jäätmeid kohas, mis ei ole selleks ette nähtud, esitab keskkonnatasu deklaratsiooni Keskkonnaametile paberil või elektronposti teel digitaalselt allkirjastatult hiljemalt lõikes 1 nimetatud tähtpäevaks.“;

(1²) Liiva ja kruusa kaevandamisõiguse omamise tasu arvutatakse kalendriaasta kohta esitatavas esimeses keskkonnatasu deklaratsioonis.“;

41) paragrahvi 34¹ pealkiri ja lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 34¹. Keskkonnatasu määramine

(1) Lisaks maksukorralduse seaduse § 92 lõikes 1 sätestatule määrab Keskkonnaamet keskkonnatasu teatega tasumisele kuuluva summa käesoleva seaduse § 9 lõikes 9 ja § 54 lõikes 2 sätestatud juhul.“;

42) paragrahvi 48 lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

“(7) Lepingu alusel asendatakse saastetasu alates lepingus märgitud kvartali esimesest päevast, kuid mitte varem kui lepingu sõlmimise kvartalile eelnenud kvartali esimesest päevast ja mitte hiljem kui lepingu sõlmimisele järgneva kvartali esimesest päevast. Saastetasu asendamine kestab kuni lepingus märgitud tähtpäevani või kuni käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud ulatuse saavutamiseni, kuid mitte kauem kui kolm aastat. Asendatava summaarse investeeringu hulka loetakse lepingus märgitud kvartali esimesest päevast alates tehtud investeeringuid.“;

43) paragrahvi 50 lõiget 4 täiendatakse punktiga 9 järgmises sõnastuses:

„9) keskkonnakaitsemeetme rakendamist ei rahasta saastaja.“;

44) paragrahvi 50 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Taotluse rahuldamisest või taotluse rahuldamata jätmisest teatab haldusorgan taotluse esitajale kirjalikult 40 tööpäeva jooksul taotluse saamisest arvates.“;

45) paragrahvi 52 lõige 2¹ muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2¹) Kui Keskkonnaamet kinnitab keskkonnakaitsemeetmete rakendamise kvartaliaruande, esitab saastetasu maksja Keskkonnaametile aruandekvartali kohta käesoleva seaduse § 33⁴ lõikes 1 sätestatud tähtpäevaks keskkonnatasu deklaratsiooni, arvestades, et lepinguga hõlmatud saasteainete osas asendatakse aruandekvartali kogu saastetasu.“;

46) paragrahvi 52 lõiget 3 täiendatakse punktiga 3 järgmises sõnastuses:

„3) saab teatavaks muu põhjus, mille tõttu Keskkonnaameti hinnangul ei ole enam piisavalt tagatud lepingus sätestatud eesmärgi saavutamine.“;

47) paragrahvi 52 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Kui Keskkonnaamet ei kinnita keskkonnakaitsemeetmete rakendamise kvartaliaruannet või talle ei ole kvartaliaruannet tähtjaks esitatud, teeb Keskkonnaamet saastetasu maksjale kirjaliku hoiatuse, milles määrab lepingu täitmises tekkinud puuduste kõrvaldamiseks tähtja kuni kolm kuud. Kui puudusi määratud tähtjaks ei kõrvaldata, teatab Keskkonnaamet sellest 15 tööpäeva jooksul valdkonna eest vastutavale ministrile. Juhul, kui Keskkonnaameti hinnangul ei ole lepingu eesmärk muutunud oludes saavutatav, teeb Keskkonnaamet valdkonna eest vastutavale ministrile ettepaneku leping lõpetada.“;

48) paragrahvi 54 täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Valdonna eest vastutav minister võib lõpparuande kinnitamata jätmise korral anda saastetasu maksjale mõistliku tähtja puuduste kõrvaldamiseks. Kui puudusi määratud tähtjaks ei kõrvaldata, võib keskkonnaminister lepingu ühepoolselt lõpetada.“;

49) paragrahvi 55 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„2) saastetasu maksja on esitanud keskkonnaministrile lepingu täitmise lõpparuande ning keskkonnaminister on lõpparuande heaks kiitnud, väljastades saastetasu maksjale ja Keskkonnaametile asjakohase teatise, milles on märgitud ka käesoleva seaduse § 48 lõike 6 kohaselt lepingu kehtivuse ajal asendamata jäänud saastetasu summa, saasteainete või jäätmeliigid, mille saastetasu kuulub asendamisele, periood, mille jooksul eelnimetatud summat saab asendada, ning tagastamisele kuuluv saastetasu;“

50) seaduse 8. peatüki pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„8.peatükk KESKKONNATASUDEST LAEKUVA RAHA JAOTUS JA KASUTAMINE“;

51) seaduse 8. peatükki täiendatakse §-ga 55¹ järgmises sõnastuses:

„§ 55¹. Laekunud keskkonnatasude jaotumine riigieelarve ja kohalike omavalitsuste eelarvete vahel

(1) Maavara kaevandamisõiguse tasust kantakse:

- 1) 100 protsenti riigieelarvesse, kui maavaravaru kaevandatakse avalikus veekogus, majandusvööndis või omavalitsusüksusteks jaotamata muus veekogus;
- 2) 80 protsenti riigieelarvesse ja 20 protsenti kaevandamisala asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse, kui kaevandatakse lubjakivi, dolokivi, kristalset ehituskivi või fosforiiti;
- 3) 80 protsenti riigieelarvesse, 15 protsenti kaevandamisala kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse ja 5 protsenti mäeeraldise asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse mäeeraldisega kattuva pindalaühikute arvu eest, kui kaevandatakse põlevkivi;
- 4) 20 protsenti riigieelarvesse ja 80 protsenti kaevandamisala asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse, kui kaevandatakse savi või turvast;
- 5) liiva või kruusa kaevandamise, kasutamise või kasutuskõlbmatuks muutmise eest makstavast tasust, välja arvatud käesoleva lõike punktis 6 nimetatud tasu - 20 protsenti riigieelarvesse ja 80 protsenti kaevandamisala asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse;
- 6) liiva või kruusa kaevandamisõiguse omamise eest makstavast tasust – 100 protsenti mäeeraldise asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse;
- 7) 100 protsenti kaealise või katendi tekkimise asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse, kui tasutakse maavaraga võrdväärseks määratud maavara kaevandamisõiguse tasu käesoleva seaduse § 9 lõike 9 kohaselt.

(2) Kui liiva või kruusa mäeeraldis asub mitme omavalitsusüksuse territooriumil, jaguneb kaevandamisõiguse omamise eest makstav tasu kohaliku omavalitsuse üksuste vahel mäeeraldisse hektarite arvu alusel.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 sätestatud juhul mäeeraldisse asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse jaoks mäeeraldisega kattuva pindalaühiku väärtuse leidmiseks ühe põlevkivi tonni kohta korrutatakse 5% põlevkivi kaevandamisõiguse tasust läbi suhtarvuga, mis on saadud, kui kohaliku omavalitsuse üksuse territooriumil asuva mäeeraldisse pindala jagatakse läbi selle kohaliku omavalitsuse üksuse territooriumi pindalaga ja kogu selle mäeeraldisse pindalaga ning saadud suurus jagatakse läbi kõigi selle mäeeraldisega kattuvate kohaliku omavalitsuse üksuste jaoks saadud suuruste summaga.

(4) Vee erikasutusõiguse tasust kantakse:

1) 100 protsenti riigieelarvesse, kui vett võetakse erikasutuse korras piiriveekogust;

2) 50 protsenti riigieelarvesse ja 50 protsenti vee erikasutuse asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse, kui vett võetakse erikasutuse korras siseveekogust või põhjaveekihist, välja arvatud käesoleva lõike punktis 3 nimetatud juhul;

3) 80 protsenti riigieelarvesse ja 20 protsenti kaevandamisala asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse, kui vett pumbatakse välja kaevandustest või üle 150 hektarilise pindalaga karjääridest.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 4 punktides 2 ja 3 nimetatud vee erikasutusõiguse tasu kohaliku omavalitsuse üksuste vahel jaotamise alused, kui veehaare asub rohkem kui ühe omavalitsuse territooriumil, kehtestab valdkonna eest vastutav minister käskkirjaga.

(6) Kalapüügiõiguse tasu ja jahipidamisõiguse tasu kantakse riigieelarvesse.

(7) Saastetasu kantakse riigieelarvesse, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud juhul.

(8) Käesoleva seaduse § 21 lõike 1 punktis 2 nimetatud olmejäätmete hulka kuuluvate tava-, olme- ja segaolmejäätmete ja segaolmejäätmete sortimisjäägi kõrvaldamise eest arvatud saastetasust 20 protsenti kantakse jäätmete päritolukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse ja 80 protsenti riigieelarvesse.

(9) Kui jäätmekäitluskohas, kuhu jäätmeid tuuakse mitme kohaliku omavalitsuse üksuse territooriumilt, suunatakse käesoleva paragrahvi lõikes 8 nimetatud jäätmeid kõrvaldamisele ja taaskasutamisele, siis arvutatakse eri päritolukohaga kõrvaldamisele suunatud jäätmetelt kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse kantav saastetasu ühtsel alusel, lähtudes kõrvaldatud jäätmete üldisest osakaalust jäätmekäitluskohast toodud jäätmete hulgas.

(10) Käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud ei kohaldata käesoleva seaduse § 21 lõikes 3 ning §-des 22, 25, 26 ja 28 nimetatud juhul.

(11) Välisõhu saastetasust kantakse:

1) 100 protsenti saasteallika asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse, kui kohaliku omavalitsuse üksuse piirides heidetakse välisõhku käesoleva seaduse paragrahvi 16 punktides 2, 4 või 8 nimetatud aineid või ühendeid;

2) 95 protsenti riigieelarvesse ja 5 protsenti saasteallika asukoha kohaliku omavalitsuse üksuse eelarvesse, kui kohaliku omavalitsuse üksuse territooriumil heidetakse välisõhku käesoleva seaduse § 16 punktides 1 või 3 nimetatud aineid või ühendeid ja selle kohaliku omavalitsuse üksuse piirides rakendatakse saastetasumäära suurendavat koefitsienti vastavalt käesoleva seaduse § 19 lõike 2 punktile 2.“;

52) paragrahvi 56 lõike 1 esimene lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Keskonnakasutusest riigieelarvesse laekunud raha antakse 35% ulatuses edasi käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 sätestatud sihtotstarbel kasutamiseks riigi eraõiguslikes juriidilistes isikutes osalemise seaduse alusel asutatud sihtasutusele, mille asutajaõigusi teostab Rahandusministeerium (edaspidi *sihtasutus*).“;

53) paragrahvi 57 tekst loetakse lõikeks 1 ja paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:

„(2) Täiendavaks keskkonnatasuks ei loeta eripüügil uuringute eesmärgil püütud kala müügist saadud raha juhul, kui traalpüügiks kasutatakse kutselise kalapüügi laeva ja kutselise kalapüügi vahendeid.“;

54) paragrahvi 68¹ täiendatakse lõigetega 7 - 9 järgmises sõnastuses:

„(7) 2016. a 1. jaanuari seisuga kehtivate maavara kaevandamise või maa-ainese kasutamise lubade suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 9 lõigetes 1¹-1³, § 31 lõikes 5, § 32² ja § 33⁴ lõikes 1² sätestatut alates 1. jaanuarist 2019.

(8) 2016. a 1. jaanuari seisuga kehtivate maavara kaevandamise või maa-ainese kasutamise lubade puhul arvutatakse keskmine maavaravaru kogus, mis tuleks aastas väljata, et maavaravaru ammendataks loa kehtivusaja lõpuks, 2019. a 1. jaanuari seisuga kaevandamisloale kantud allesjäänud loa kehtivusaja ja mäeeraldisel oleva jääkvaru jagatiseana.

(9) Käesoleva seaduse § 19 lõike 1 punktides 9-12 sätestatud tasumääri rakendatakse alates 2019. aasta 1. jaanuarist.“.

§ 2. Maapõueseaduse muutmine

Maapõueseaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahv 3 tunnistatakse kehtetuks;

2) paragrahvi 4 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Aluspõhja maavara, avalikus veekogus ja majandusvööndis asuv maavara ning ravitoimega järvemuda kuuluvad riigile ning nendele teiste isikute kinnisomand ei ulatu.“;

3) paragrahvi 14 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:„(3) Üldgeoloogilise uurimistöö loa maavara otsingu eesmärgil ja uuringuloa annab Keskkonnaamet, arvestades Eesti Maavarade Komisjoni arvamust loa taotluse ja käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud otsuse eelnõu kohta.

4) paragrahvi 14 täiendatakse lõigetega 3¹ ja 3² järgmises sõnastuses:„(3¹) Loa andja saadab põlevkivi, metallimaagi, fosforiidi ja kristalse ehituskivi üldgeoloogilise uurimistöö loa või uuringuloa taotluse arvamuse saamiseks viivitamata keskkonnaministrile, kes annab oma arvamuse 30 päeva jooksul taotluse saamisest arvates.

(3²) Loa andja saadab põlevkivi, metallimaagi, fosforiidi ja kristalse ehituskivi üldgeoloogilise uurimistöö loa või uuringuloa taotluse ning taotluse kohta tehtava otsuse eelnõu arvamuse saamiseks keskkonnaministrile, kes annab oma arvamuse 30 päeva jooksul taotluse kohta tehtava otsuse eelnõu saamisest arvates.“;

5) paragrahvi 14 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

6) paragrahvi 28 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Kaevandamisloa annab Keskkonnaamet, arvestades Eesti Maavarade Komisjoni arvamust.“;

7) paragrahvi 28 täiendatakse lõigetega 5¹ ja 5² järgmises sõnastuses: „(5¹) Loa andja saadab põlevkivi, metallimaagi, fosforiidi ja kristalse ehituskivi kaevandamisloa taotluse arvamuse saamiseks viivitamata keskkonnaministrile, kes annab oma arvamuse 30 päeva jooksul taotluse saamisest arvates.

(5²) Loa andja saadab põlevkivi, metallimaagi, fosforiidi ja kristalse ehituskivi kaevandamisloa taotluse ning taotluse kohta tehtava otsuse eelnõu arvamuse saamiseks keskkonnaministrile, kes annab oma arvamuse 30 päeva jooksul taotluse kohta tehtava otsuse eelnõu saamisest arvates.“;

8) paragrahvi 37 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kaevandamisloa antakse kuni 30 aastaks maavaravaru kaevandamiseks dolokivi-, fosforiidi-, kristalse ehituskivi, lubjakivi-, metallitoorme-, põlevkivi-, savi- või turbamaardlas ning kuni 15 aastaks järvelubja-, järvemuda-, kruusa-, liiva- või meremudamaardlas, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud juhul.“;

9) paragrahvi 38 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kui kaevandamisloa kehtivusaja jooksul pole maavaravaru mäeeraldise piires täielikult ammendatud või kaevandamisega rikutud maad ei ole korrastatud, pikendab loa andja loa kehtivust loa omaniku taotluse alusel dolokivi-, fosforiidi-, kristalse ehituskivi, lubjakivi-, metallitoorme-, põlevkivi-, savi- või turbamaardlas kokku mitte üle kümne aasta ning järvelubja-, järvemuda-, kruusa-, liiva- või meremudamaardlas kokku mitte üle viie aasta, kui loa omanik on saanud taotluses nimetatud ajaks kinnisasja kasutamise õiguse.“;

10) paragrahvi 50 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Komisjoni koosseisu nimetatakse loa andja esindaja, loa omaniku esindaja, mäeeraldise teenindusmaa kinnisasja omanik või tema esindaja või riigimaa korral kinnisasja valitseja või tema volitatud isik, kohaliku omavalitsuse esindaja ja vajalik arv asjatundjaid komisjoni moodustaja äranägemisel.“.

§ 3. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 2016. a 1. jaanuaril.

Eiki Nestor
Riigikogu esimees

Tallinn, Toompea

„.....“2014. a

Algataja Vabariigi Valitsus

„.....“2014. a